

Fragment (cytat) z nektaru Instrukcji A.C Bhaktivedanty Swamiego Prabhupada

Nektar Instrukcji Tekst 8

tan-nama-rupa-caritadi-sukirtanenu-
smrtyoh kramena rasana-manasi niyojya
tisthan vraje tad-anuragi-jananugami
kalam nayed akhilam ity upadeśa-saram

tat – Pana Kryszny; nama – święte imię; rupa – forma; carita-adi – charakter, rozrywki, itd.; su-kirtana – w przyjemnych dyskusjach i śpiewach; anusmrtyoh – w pamiętaniu; kramena – stopniowo; rasana – język; manasi – i umysł; niyojya – angażując się; tisthan – rezydując; vraje – we Vrajy; tat – Panu Krysznie; anuragi – przywiązany; jana – osoby; anugami – podążając; kalam – czas; nayed – powinien spożytkować; akhilam – pełny; iti – w ten sposób; upadeśa – rady albo instrukcje; saram – istota.

Istota wszelkich rad jest taka, że cały swój czas-dwadzieścia cztery godziny na dobę- należy poświęcić gloryfikowaniu i rozpamiętywaniu świętego imienia Pana, Jego transcendentalnej formy, cech i wiecznych rozrywek, angażując w to stopniowo swój język i umysł. W ten sposób należy wieść życie we Vrajy (Goloka Vrindavana-dhama), służąc Krysznie pod kierunkiem Jego bhaktów i biorąc przykład z ukochanych bhaktów Pana, którzy są wielce przywiązani do służenia Panu z oddaniem.

ZNACZENIE: Umysł może być naszym przyjacielem albo wrogiem, należy więc wyćwiczyć go tak, aby stał się naszym przyjacielem. Celem świadomości Kryszny jest szczególnie wytrenowanie umysłu w taki sposób, aby był zawsze zajęty sprawami Kryszny. Umysł gromadzi w sobie setki i tysiące wrażeń, nie tylko z tego życia, ale i z wielu, wielu żywotów przeszłych. Te wrażenia czasami stykają się ze sobą i powodują powstawanie przeciwstawnych obrazów. W ten sposób czynności umysłu stają się bardzo niebezpieczne dla uwarunkowanej duszy. Studenci psychologii wiedzą o różnych zmianach psychiki. W Bhagavad-gicie (8.6) jest powiedziane:

yam yam vapi smaran bhavam
tyajaty ante kalevaram
tam tam evaiti kaunteya
sada tad-bhava-bhavitah

"Jaki stan ktoś pamięta w chwili opuszczania swego ciała, taki bez wątpienia osiągnie."

W chwili śmierci umysł i inteligencja żywej istoty stwarzają subtelną formę pewnego typu ciała dla życia następnego. Jeśli umysł pomyśli wtedy o czymś odpowiadającym mu, to jego właściciel będzie musiał przyjąć odpowiednie narodziny w swoim przyszłym życiu. Z drugiej strony, jeśli ktoś w chwili śmierci jest w stanie myśleć o Krysznie, to może on zostać przeniesiony do świata duchowego, na Golokę Vrindavanę. Ten proces transmigracji jest bardzo subtelny. dlatego Śrila Rupa Goswami radzi bhaktom, aby wyćwiczyli umysł w ten sposób, by nie byli w stanie pamiętać niczego poza Kryszną. W ten sam sposób należy też

wyszkolić język, aby mówił tylko o Krysznie i smakował tylko krsna-prasada. Śrila Rupa Goswami dalej radzi, tisthan vraje: należy zamieszkać we Vrindavanie albo jakiegokolwiek części Vrajabhumi. Vrajabhumi, czyli ziemia Vrindavany, ma około osiemdziesiąt cztery krośa przestrzeni. Jedna krośa równa się dwóm milom kwadratowym. Kiedy ktoś swoją rezydencją czyni Vrindavanę, to powinien przyjąć tam schronienie zaawansowanego bhakty. W ten sposób należy zawsze myśleć o Krysznie i Jego rozrywkach. Dokładniej objaśnia to Śrila Rupa Goswami w Bhakti-rasamrta-sindhu (1.2.294):

krsnam smaran janam casya
presthām nija-samihitam
tat-tat-katha-rataś casau
kuryad vasam vraje sada

"Bhakta powinien zawsze żyć w transcendentalnym królestwie Vraji, bezustannie pozostając zaangażowanym w krsnam smaran janam casya prestham, pamiętanie Śri Krysny i Jego towarzyszy. Poprzez podążanie śladami takich towarzyszy Pana i poprzez przyjęcie przewodnictwa duchowego, można rozwinąć w sobie intensywne pragnienie służenia Najwyższemu Osobowemu Bogu."

Ponadto Śrila Rupa Goswami oznajmia w Bhakti-rasamrta-sindhu (1.2.295):

seva sadhaka-rupena
siddha-rupena catra hi
tad-bhava-lipsuna karya
vraja-lokanusaratah

"W transcendentalnym królestwie Vraji (Vraja-dhama), należy służyć Najwyższemu Osobowemu Bogu, Śri Krysznie, z uczuciem, jakie żywili do Niego Jego towarzysze. Należy poddać się przewodnictwu jednego z towarzyszy Krysny i podążać Jego śladami. Ta metoda jest odpowiednia zarówno w stanie sadhana (praktyki duchowe spełniane jeszcze na etapie uwarunkowań materialnych), jak i na etapie sadhya (realizacji Boga), kiedy jest się siddha-purusa, czyli istotą posiadającą doskonałość duchową."

Śrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura skomentował ten wers w następujący sposób: "Ten, kto jeszcze nie rozwinął swojego zainteresowania świadomością Krysny, powinien porzucić wszelką materialną motywację i ćwiczyć umysł poprzez przestrzeganie następujących zasad: intonowanie i pamiętanie imienia Krysny, Jego osoby, formy, cech, rozrywek, itd. W ten sposób, po rozwinięciu smaku do tych czynności, należy dążyć do zamieszkania we Vrindavanie, i spędzać cały swój czas na bezustannym pamiętaniu imienia Krysny, Jego sławy, rozrywek i cech, pod kierunkiem i ochroną doświadczonego bhakty. Taka jest istota wszystkich instrukcji odnoszących się do kultuwacji służby oddania.

"Na etapie początkowym należy zawsze angażować się w krsna-katha. To nazywane jest śravana-daśa, etapem słuchania. Poprzez bezustanne słuchanie transcendentalnego, świętego imienia Krysny i przekazów o Jego transcendentalnej formie, cechach i rozrywkach, można osiągnąć stan akceptowania, zwany varana-daśa. Osiągnąwszy ten stan, przywiązujemy się do

słuchania krsna-katha. Kiedy ktoś posiada umiejętność mantrowania w ekstazie, wtedy osiąga on stan zwany smaravastha, stan pamiętania. Rozpamiętywanie, pogrążenie się w temacie i medytacja, bezustanne pamiętanie i trans, są pięcioma składnikami postępującego krsna-smarana. Początkowo pamiętanie Kryszny może być przerywane od czasu do czasu, ale później jest to pamiętanie bezustanne. Kiedy takie pamiętanie jest nieprzerwane, wtedy staje się ono bardziej skoncentrowane i nazywane jest medytacją. Kiedy medytacja rozwija się i staje się bezustanna, nazywa się ją anusmrti. Poprzez nieprzerwane i nieprzemijające anusmrti wchodzi się w stan samadhi, czyli duchową ekstazę. Kiedy smarana-daśa albo samadhi rozwija się w pełni, dusza dochodzi do zrozumienia swojej oryginalnej, konstytucjonalnej pozycji. Wówczas może doskonale i jasno zrozumieć swój wieczny związek z Kryszną. Nazywa się to sampatti-daśa, doskonałością życia.

"Caitanya-caritamrta radzi neofitom, aby porzucili wszelkiego rodzaju materialnie motywowane pragnienia i jedynie zaangażowali się w służbę oddania dla Pana zgodnie ze wskazówkami pism świętych. W ten sposób neofita może stopniowo rozwinąć przywiązanie do imienia Kryszny, Jego sławy, formy, cech, itd. Kiedy ktoś rozwinął już takie przywiązanie, to może wtedy spontanicznie służyć lotosowym stopom Kryszny, nawet bez przestrzegania regulujących zasad (odnosi się to do pewnych szczegółowych procedur i zasad służby oddania, a nie do zasad fundamentalnych, takich np. jak niejedzenie mięsa czy zakaz niedozwolonego seksu). Ten stan nazywany jest raga-bhakti, czyli służbą oddania w spontanicznej miłości. Bhakta na tym etapie może podążać śladami jednego z wiecznych towarzyszy Kryszny we Vrindavanie. To nazywane jest raganuga-bhakti. Raganuga-bhakti, czyli spontaniczna służba oddania, może być pełniona w śanta-rasa, i wtedy ktoś pragnie zostać krową Kryszny, albo kijem czy fletem w rękach Kryszny, czy też kwiatami zdobiącymi Jego szyję. W dasya-rasa postępuje się śladami takich sług Kryszny jak Citraka, Patraka albo Raktaka. W związku przyjaźni sakhya-rasa można zostać przyjacielem Kryszny, takim jakimi są Baladeva, Śridama i Sudama. W vatsalya-rasa, związku z Kryszną charakteryzującym się uczuciem rodzicielskim, można osiągnąć pozycję taką jaką miał Nanda Maharaja czy Yaśoda, a w madhurya-rasa, związku charakteryzującym się miłością małżeńską, można stać się podobnym Śrimati Radharani albo Jej przyjaciółkom, takim jak Lalita i jej służące (manjari), jak Rupa i Rati. Taka jest istota wszelkich instrukcji, jeśli chodzi o służbę oddania."